

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 7- 2023
Zondag 12 februari
Zondag van Sexuagesima

Epistel : H. Paulus aan de Korinthiërs II: 11, 19 – 33; 12, 1 - 9
Evangelie : H. Lucas, 8, 4 – 15

E. H. Pastoor Fr. Van der Voort + 14 februari 2011
***Op dinsdag 14 februari is het 12 jaar geleden dat onze goede
pastoor het eeuwig leven binnenging.***

Al op 7-jarige leeftijd werd de kleine Frans Van der Voort uit Wijnegem misdienaar. Hij diende dagelijks s' morgens vroeg de H. Mis. Door weer en wind, winter en zomer trok hij met zijn pastoor langs de huizen om de H. Communie te brengen naar zieken of om de velden te zegenen. Van de schooldirectie kreeg hij de toelating om de begrafenissen te dienen, zodat hij geregeld de voormiddag in de kerk doorbracht in plaats van op de schoolbanken. Zo groeide in hem het verlangen om priester te worden.

Hij had een scherp verstand en doorzicht, was ondernemend, gul, humoristisch, en ook zeer gevoelig voor de schoonheid van de liturgie. Deze gaven zouden zijn priesterleven als een rode draad doorweven. Op 16-jarige leeftijd, tijdens de bezetting van het Klein Seminarie te Hoogstraten door de Duitsers werd hij als leerling dodelijk ziek. Vele studenten stierven. Van de acht zieke klasgenoten aan zijn tafel in de refter was hij de enige die de longontsteking overleefde. Met hem had Onze Lieve Heer blijkbaar andere en nog grootse plannen. Op 18-jarige leeftijd ging hij naar het Groot Seminarie, in die tijd te Mechelen, en werd priester gewijd op 16 april 1950. Zijn eerste opdracht als jonge kapelaan in de parochie van Onze Lieve Vrouw van Smarten te Merksem gaf hem de gelegenheid de arbeidersjeugd te begeistere met het vuur van een levendig geloof en doorzetting, zodat de H. Teresia van Lisieux er voor hem en zijn jeugdgroep wonderen deed.

Hij was een animator, een ambassadeur van God, een priester uit één stuk die werkte vanuit een diepgeworteld roepingsbesef. Hij kreeg het

voor elkaar om de fondsen te vergaren voor het bouwen van de kerk in de parochie van Onze Lieve Vrouw van Smarten te Merksem, zijn eerste parochie als kapelaan.

Zijn gedrevenheid om met klare en toch warme taal het evangelie te verkondigen bleef zijn werk in de volgende parochies bezielen.

Na Merksem was hij een jaar onderpastoor te Borgerhout. Nadien werd het Edegem tot 1970.

In 1970 werd hij tot pastoor benoemd in de toen 'woelige' H. Hartparochie van Brasschaat-Donk. Hij heeft er intens gewerkt. Hij stelde de sacramenten van Eucharistie en Biecht steeds centraal. Dat was zijn eerste bekommernis. Hij leerde zijn parochianen bidden met het hart en volharden. Zonder gebed droogt de bron van het geestelijk leven immers snel op.

Hij stond eind-en-ver bekend als een vurig Maria-vereerder. Langs Maria naar Jezus, was zijn leuze. De jaarlijkse bedevaart naar Banneux en naar Meerseldreef trok velen aan. Ook ging de pastoor naar Medjugorje met een speciaal gesponsord ingelegd vliegtuig vol foyereden en volwassenen van de parochie, na een bezoek van Vicka hier in de parochie

De pastoor animeerde het geestelijk leven van zijn parochianen en velen kwamen zelfs van ver naar zijn kerk om één van de 9 weekend-eucharistievieringen bij te wonen. Zijn H. Hartkerk werd een zalige geestelijke oase in de streek.

En, hij organiseerde geregeld gebedsuren, wekelijkse biechtgelegenheid, vastenconferenties, aanbidding, kruiswegmeditaties, en het dagelijks rozenkransgebed. Dagelijks waren er 2 H. Missen om 8.30u en om 19u.

Hij had Marthe Robin leren kennen, de Franse mystica, die hem na het Concilie kon behoeden voor de microbe van het modernisme, dat zovele goede priesters bedreigde. Marthe Robin raadde hem aan een Jongerenfoyer te bouwen. Hij volgde haar raad op en de eerste gebouwen, de kleine kapel, vergaderzaal, keukentje werden gebouwd op grond van de gemeente in 1983. De Jongerenfoyer werd zijn levenswerk.

Honderden kinderen en tieners kregen er geestelijke vorming; ze kwamen zich verdiepen op vrijdagavonden. Eenmaal per maand kwamen de ouderen op een zaterdagavond voor biecht, H. Mis en

bezinning. De pastoor was fier op zijn studenten en zij op hun beurt hielden van hun 'père de Foyer' !

Zijn begeestering en onophoudend aandringen bracht de parochianen ertoe jaarlijks zeer gul bij te dragen voor 'Broederlijk Delen'. Zo haalde zijn parochie veel meer geld bijeen dan de vijf andere parochies van Brasschaat samen. De pastoor gaf ook telkens de voorkeur aan echt christelijke doelen: seminaries, bouw van kapellen, priesters...

Maar, wie correct is in zijn zending kan het moeilijk krijgen bij hen die het niet zo nauw nemen of God naar hun hand willen zetten.

Meermaals bij discussies zei hij geen 'huurling' te zijn. De waarheid en de rechtlijnigheid in de verkondiging van het geloof sierde hem en boeide de jeugd. Hij was een 'Paulus figuur: "te pas en te onpas.." (2 Tim. 4,2)

Hij kreeg tijdens het weekend de hulp van een gastpredikant.

Ieder jaar moest er van het bisdom op een welbepaald en onaangekondigd weekend een telling gehouden worden van het aantal kerkgangers. De telling is hier ooit opgelopen tot 1800 kerkgangers per weekend !

Maar ...er waren ook kruisen die de pastoor te dragen kreeg.

Ondanks het feit dat hij in het jaar 1993 een beroerte en een zwaar hartinfarct kreeg, en het jaar daarop een hartoperatie, bleef hij doorzetten. Want, zei hij: "Een kapitein mag zijn schip niet verlaten als het dreigt te zinken!" Hij voelde het gevaar van de secularisatie die de Kerk zou aantasten tot op het bot.

Met vastberaden koppigheid zette hij telkens door. Toen 'men' hem geleidelijk aan alles begon af te nemen van doopsels, voorbereiding van kinderen voor de Eerste Communie en voor het H. Vormsel, begrafenissen en huwelijken, om hem uit de parochie te verdrijven, kwam er op een woensdagmiddag in juni 2002, onverwacht een telefoon met steunbetuiging vanwege ... paus Johannes Paulus II ! : "Bel de pastoor op en zeg hem dat ik wil dat hij in zijn parochie blijft!"

Zo bleef de pastoor nog tot zijn 79 jaar in zijn H. Hart-parochie. In de maand mei 2003, na 33 jaar (!) pastoor te zijn geweest, verliet hij de pastorie. Leken waren, nadat ze zowat alles hadden geboycot, in Rome gaan klagen dat de pastoor 'niets meer deed'.

Hartproblemen, suikerziekte, gevoelloosheid in de benen en het psychisch lijden... het werd ondraaglijk zwaar en de pastoor gaf de sleutels van zijn kerk af en ging wonen in zijn Foyer.

Hij bleef trouw iedere dag de H. Mis opdragen in een grotere ingerichte kapel en hield de kleine kapel dagelijks open van 9u tot 18.30u zodat de mensen konden bidden bij het Allerheiligste en/of er een kaarsje branden. Hij gaf nog conferenties en begeleidde de gebedsgroep voor volwassenen.

Nadat paus Benedictus XVI in 2007 de Latijnse Mis volgens de oude ritus vrijgaf, heeft hij deze gelegenheid aangegrepen om de H. Mis opnieuw te kunnen opdragen waarmee hij was opgegroeid en zijn roeping tot het priesterschap werd gevoed. In een 7-tal avonden werden de mensen voorbereid op de 'oude' Latijnse Mis.

De gezondheid van de pastoor ging verder achteruit. Maar hij zette door.

Wat velen opviel en ontroerde was hoe intens hij het H. Misoffer 'beleefde'. Het was ook voor hem een ware kruisweg om met zijn laatste krachten het Offer op te dragen. De weg van zijn steile opgang – verdieping - werd voor de aanwezigen met de dag duidelijker zichtbaar.

“Kom mijn trouwe zoon, over weinig heb Ik u aangesteld ...”.

Mt 25, 21

Op zaterdag 12 februari 2011 offerde de pastoor zijn laatste H. Mis; op zondag 13 februari kon hij niet meer. Op maandag 14 februari om 4.25u in de morgen eindigde zijn aardse leven : hij was bijna 87 jaar; hij was bijna 61 jaar priester !

Een uitzonderlijk priester is heengegaan naar het Huis van zijn Vader. Daar bidt hij voor ons, daar helpt hij ons, daar volgt hij ons. Danken wij God voor dit mooie priesterleven.
C.C.

Nader bij U mijn God

Nader bij U mijn God, U naderbij

Zij ook de weg daartoe een kruis voor mij

Wat ook de toekomst zij, U nader, naderbij

Nader bij U mijn God, U naderbij.

Wilt Gij m' ontnemen Heer, mijn goed en faam
Ned'rig buig ik het hoofd, 'k zegen Uw Naam
Die offers brengen mij U nader, naderbij
Nader bij U mijn God, U naderbij.

Gij zijt mijn hoop, o Heer, 'k nader tot U
Dat steeds mijn liefde, Heer, blijve voor U
Blijf waken aan mijn zij, trek Heer, mij naderbij
Nader bij U, mijn God, U naderbij.

Huize Marthe Robin -Kapelsesteenweg 208 2930 Brasschaat